

СРБСКИ ВОЖД И ЕНГЛЕЗИ

Одавно се сумњало, да се води тајни пројекат о стварном стању везаном за убиство Вожда, а сада је до нас стигло и ово обавештење, које, чини се има прилично соли у себи, како би то рекли наши стари.

Просто - на знање и даље пословање; најважније од свега јесте да: Срби једном заувек треба да схвате - ко им је највећи непријатељ; не Аустроугарска, не Немачка, мада ни њих не треба занемаривати, нити Турска, Француска, Италија, „Албанија”, Бугарска...; никако.

Највећи и чини се генетски непријатељ овоме, нашем народу, заувек јесу - Енглези. Зашто је то тако, постоје индиције које треба озбиљно истражити, али изгледа да историја ове мржње сеже више миленијума уназад и да то треба озбиљно истражити.

2 обро је свима знана штета и подмуклост који су настрани Енглези Србима и Србији нанели током 90-тих, током Другог светског рата, током Првог светског рата, током Балканских ратова, али верујем да је изузетно мали број људи упознат са њиховим штетним деловањем против Срба још пре 200 година.

О чему је заправо реч?

Након што је Отоманска империја угушила Српски устанак 7. октобра 1813. Врховни Вожд Србије Карађорђе је у пратњи 200 породица српских устаника отишао за Санкт Петербург, код Руског цара Александра I. У том периоду Црни Ђорђе ступа у тајну организацију ХЕТЕРИЈА. Чији је циљ био обнова православне Византије на територији хеленског и словенског окупираних подручја. То удружење је основано 1814. у Одеси, и од тада су радили на организовању свеопштег устанка за ослобођење од Отоманског царства. За вођу те балканске револуције изабран је уз благослов Руског Цара, наш Српски Вожд Карађорђе.

Како је 1815. у Србији подигнут други српски устанак, Карађорђе је из Царске Русије преко Румуније 1817. дошао за Србију, са пратњом официра и намером за подизање свеопштег балканског устанка са циљем за ослобођење Цариграда. Таква промена геополитичких односа, поред Турака највише је сметала западним империјама, Аустро-Угарској и на првом месту Енглеској. Енглеска монархија је већ у пар наврата до тада спречавала Русију да ослободи Цариград, тиме што је уз друге западно европске монархије претила у ситуацији, када су Руси били пред капијама Цариграда, да ако се царска војска не повуче, да ће западни европљани ступити у савез са Отоманима, и напасти Русију.

Тако и овом приликом обавештајац из Лондона по имену Галијатис, долази у Србију са задатком да спречи Карађорђа. Галијатис подмукло манипулише Ђорђевићем кумом Милошем вођом другог устанка, и ангажује Милошевог изасланика Вујицу који је са Николом Новаковићем (извршиоцем убиства), које је правдао осветом за свога брата, убио Карађорђа и тиме прекинуо дуго планирану операцију буђења свих православних на Балкану. Енглески шпијун Галијатис, неколико година касније је далеко од Србије пронађен мртав, како би своју тајну на најбољи начин сачувао. Да иронија буде већа Срби место убиства, где се десило клање, назваше Радовање-Радовањски луг.

Хетерија са циљем обнове Византије имала је још један покушај међу Србима. Још једно организовање се догодило у Нишу, 1821. али су сви удружени у ту намеру откривени, похапшени и јавно обешени. Међу њима и Владика српски Милентије. О штети која је овим нанета Србима, немогуће је изразити је. Карађорђе је био не само Српски велики Вожд, већ и светски признат јунак и војсковођа.

Како је и сам Наполеон, освајач готово целе Европе, који је био Ђорђевић савременик, рекао када су му рекли да је он Наполеон највећи војсковођа. Француски император је одговорио:

„Лако је мени бити велики с нашом искусном војском и огромним средствима, али далеко на југу, на Балкану, постоји један војсковођа, изникао из простог сељачког народа, који је окупивши око себе своје чобане, успео без оружја и само трешњевим топовима, да потресе темеље свемоћног османлијског царства и да тако ослободи свој поробљени народ. То је ЦРНИ ЂОРЂЕ и њему припада слава највећег војсковође!“

Душан Миловановић

(Ваш брат у Христу.

С поштовањем за ваше посланство и поздравима свима нашим који бране Јужни праг Србије)

МЕЛЕТИЈЕ

митрополит нишки (1815-1821)

Стеван Никшић Лала -
Вешање владике Мелетија и родољуба

Митрополит Мелетије први пут се помиње 1815. године поводом сједињења Нишавске и Нишке епархије. Његово архипастирство пада у време немира у Турској, када су 1821. хетеристи дигли устанак. „Тада је, 1821. године, и нишки мухафиз Хусеин-паша Гаванзоглу, због веза са Србијом, посекао митрополита Мелетија са четворицом угледних грађана на нишавском мосту близу тврђаве“.

(Сава, епископ шумадијски, СРПСКИ ЈЕРАРСИ од деветог до двадесетог века, Евро, Унирекс, Каленић, 1996)